

Smeekebed

Sta op en schitter want lang was de nacht en bitter
de strijd met oude fantomen
maar nu is het morgen
nu wordt het tijd om blinkende dromen
waar te maken – ons geborgen te weten in een nieuw licht

Wij zijn kleiner dan wij zijn
zoveel gaven laten rusten
zoveel liefde niet gedeeld
zoveel warmte ingehouden
zoveel tederheid verspeeld
zoveel angst en zorg verzwegen
zoveel aandacht niet beloond
zoveel zwijgen niet begrepen
zoveel eerbied niet getoond

Vat moed en schitter en richt
je op wat komen gaat
want je hart wordt witter
en de dag verwacht
je eigen, herboren gelaat

Groter zijn wij dan wij zijn
wat verhindert ons te leven
wat weerhoudt ons van de dans
zoveel rijkdom om te delen
zoveel innerlijke glans
zoveel dromen nog te dromen
zoveel onvermoede kracht
die de geest in ons doet stromen
ons doet uitgaan in de nacht

Liever zijn wij dan wij zijn
laten wij de rotsen breken
in het steenland van de trots
mededogen welt in beken
uit de altijd milde bron
echte aandacht voor de ander
schouwen in 't verborgen licht
handen reiken, ruimte scheppen
als de vrede is ontwricht

Wij zijn wijzer dan wij zijn, wijsheid is ons diepste gaan
is het weten van de eenheid
in de glimlach van de schepping
is het licht van ons bestaan
Heer ontferm U over dat licht, in de wereld en in onszelf
en doe ons daarvan zingen

